

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Davidis Regii Prophetae Psalterium

Moritz <Hessen, Landgraf>

Smalcaldiae, 1593

VD16 B 3258

Psalmvs LXVIII. Exurgat Deus, & dissipentur &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68864)

Concinnis modulis guttira plena sonent.
Quòd genus humanum Iudex regis æquus in orbe,
Et tua quòd bonitas tempora nostra iuuat.
Laude Deum digna, populi, celebrate benignum,
Quisq; Deo grates dicite corde pio.
Terra suum reddit prouentum diuite fructu,
Tu benedic nobis tempus in omne, Deus.
Nos bonitate sua noster Deus augeat, ipsum
Ut metuant omnes, esse Deumq; sciant.

PSALMVS LXVIII.

Exurgat Deus, & dissipentur &c.

EXurgat Deus ipse, suos ut dissipet hostes,
A facie ut fugiant castra inimica Dei.
Ut perit à vento disiectus fumus inanis:
Sic pereat subitis impia turba modis.
Admoto propius ceu cera liquefcit ab igne:
Deleat osores sic Deus ipse suos.
At iusti contra latentur, & ocia ducant,
Exultent, vultus te irradiante suos.
Ferte Deo laudes, de nomine psallite sancto,
Sternite iter Domino, qui ingreditur ouans.
Molliter inuebitur, Domini qui nobile nomen

R

Solus

Solus habet: lati hunc concelebrate Deum.
Hic pater est viduis, pupillos curat amatq;
Est Deus in sacro limine conspicuus.
Atq; idem Deus est, sterilem qui pignore matrem
Sic beat, ut numero gaudeat ipsa domus.
Tempestiue etiam producit carcere clausos,
Fœdifragos sterili datq; habitare solo.
Te præeunte, Deus, populum & sub nube tegente,
Per loca deserti, per loca fœda situ:
Terra metu tremuit, stillarunt fulmine cœli,
Experti Tharida facta stupenda Dei.
Nunc pater exhilaras, pluuia larga atq; salubri,
Hæredis populi languida rura tui.
Ut tua in his agris habeant animalia pastum,
Afflictum recrees ut bonitate gregem.
Saluificum verbum Domino mittente potenter,
Præco Euangelii multus ubiq; docet.
Armigeri iuncti stabili sunt fœdere reges,
Et spolia Oeconomi reddit opima suis.
Castrâ columbinis tua sunt mage candida pennis,
Sub nitidis quoties pellibus arma moues.
Argentum superant, fulgori cedit & aurum,
Seu venti exagitant, seu leuis aura mouet.

Cum

Cum Deus inter eos passim sibi regna coronat,
Clarescunt, densa quae fuerant tenebra.
Mons Domini mos est fecundus, pinguis et uber,
Cinctus colliculis undiq; fructiferis.
Quid, iugæ celsa, novos perfertis ad aethera plausq;
Gaudet in hoc tantum monte habitare Deus.
Perpetuo hic Dominus ceu certa in sede moratur,
Dum caelo stella lunaq; solq; manent.
Innumeri currus, superantes millia centum,
Hos inter Dominus monte Sione potens.
Ipse ascendisti leto super alta triumpho,
Captiuum prae te carceris agmen agens.
Pro genere humano acciperes ut maxima dona,
Qualia diuini flaminis esse solent.
His etiam donas quosdam nimirum antè rebelles,
Cum quibus aeterno est visum habitare Deo.
Gloria sit Domino, cuius laus durat in aeuum,
Elogio cuius non vacat vlla dies.
Cervices oneret licet ac premat ille suorum,
Seruator tamen his est, onus omne leuans.
Unicus hic Deus est, qui nos iuuat, ipse Jehoua est,
Faucibus è mortis vindicat ipse suos.
Ast inimicorum minuens capita ipse cruentat,

Si non desierint impia facta sequi.
Vox tamen hac Domini est: Ego mox de pinguibus
Qui non fucosa me pietate colunt. (addam,
Addam etiam cæno extractos pontoq; profundo,
Qui mea perpetua numina laude vehant.
Propterea hostili tua planta cruore rubebit
Vsq; adeo, ut cupiat lingere lingua canum.
Pompa triumphalis, Deus, est tua Numine plena,
Qua templi ingrederis limina sacra tui.
Musica cantorum vocem instrumenta sequuntur,
Virgineo inq; choro tympana pulsa sonant.
Carminibus Dominum celebrate in cætibus istis,
Profantis scatebris, ò Iacobe, tui.
Benlamin hic parvus cum Principe regnat Iuda,
Duxq; tribus Sebulon Nephthalidq; duces.
Hæc tua regna Deus statuit: Deus, hæc tue aris,
Sunt etenim dextra fortia facta tue.
Propter templa, Deus, tua quæ tenet urbs Solymo-
Multa tibi Reges munera grata ferent. (rũ,
Surge, expelle feras, vluis & arundine tectas:
Cum Tauris vitulos, cum populisq; Duces.
Omnia qui lucri conculcant propter amorem,
Disice tu gentes, quæ fera bella cient.

Niliaci

*Niliaci Reges, populo Æthiopum comitante,
Ad Dominum extēdent, supplice voce, mang.
Inclyta qui colitis terrarum regna, venite,
Et canite hymni sona carmina voce Deo.
Qui vehitur cælo, quocunq; & tempore quouis:
Cum tonitru vocem prauvalidam ille dabit.
Illi ferte Deo laudes, qui vindice dextrâ
Regnat in Jsraël, at hercisq; plagis.
Terribilis Dominus Deus Jsraelis, in æde
Quando sua sancta non nisi mira facit.
Quod populo ille suo vires & robor a præstat,
Laudibus æternis Ioua vehendus erit.*

PSALMVS LXIX.

Saluum me fac Deus, quoniam &c.

Eripe me, Deus, his seuis ne mergar in undis,
Summa ferunt anima quando pericla mea.
Inuoluor cæno, limoq; lutoq; profundo,
Obruor & tumidis fluctibus inter aquas.
Langueo defessus nimio clamore, fatigat
Arida iam facta & guttura rauca sitis.
Defecitq; acies oculorum suspiciendo
Sæpius optatam, quam mora tardat, opem.

R 3

Oderunt